

между, предлогъ показва отношение между честь и хора-та.

хора, им. сжщ. нар. неправильно мжж. мн. вин: та, членъ, опредѣлява хора ср. употребленъ, вместо мжж. множ. вин.

отнасяй ся гл. възвр. мног. повел 2-ро лице, Ед. спряж. 3-то.

сл. мѣст. възвр. 2-ро лице, род. овнц. Ед. вин.

честно, нарѣч. качественно, опредѣлява отнасяй ся,

и. съѣзъ, связь, свѣрзва честно съ учтиво.

учтиво, нарѣч. качественно, опредѣлява отнасяй ся.

Ахъ! между-мѣтіе, показва жалость.

колко, нарѣчие въпросително.

ли. мѣстомъ, лично, 1-во лицо, родъ овнц. Един., Дат.

е. гл. спомаг. изяв. наст. 3-те лицо, Ед.

жалъ! им. сжщ. нар. жен. Ед. им. скл. 2-ро.

—

Общо упражненіе върхъ расчленяваніе всички-ты видове речи на слово-то.

(Ученикъ-тъ ще расчленява самъ слѣдующи-ты).

Всички-ти народи по свѣта сѫ припознавали всякоги единъ върховни сидѣ, коя-то